

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 24.

Femte Sæssion.

12te Møde.

Torsdagen den 20. October.

(Fortf.)

Jagerslev (fortf.): Blandt de Forslag, som ere mig gjorte, og som jeg er anmodet om her at fremsætte, er der et, som jeg vil tillade mig at fremkomme med. Man troer nemlig i flere af de mindre Byer, at man kunde vinde en ei ubetydelig Lettelse, naar det blev tilladt Landboerne at indføre bagt Brød til Forhandling paa Areltorvene ligesom deres andre Producter. At det væsentligt vilde blive Landbagerne og Møllerne, der vilde komme til at udøve denne Ret, og at de derved kunde vinde en Fordeel, vil jeg ikke nægte; men det er ingenlunde det, der bringer mig til at fremsætte dette Forslag, men hvad der bringer mig dertil er, at jeg virkelig troer, at det for mange smaa Byers Beboere vilde blive en meget betydelig Lettelse. Der er i mange smaa Byer kun et Par enkelte Bagerer, som under Forhold, som de nærværende, hvor de selv maae betale Sæden meget høit, let kunne blive enige om at stille deres Priser noget høiere; end de behøve, før at bestaae. En saadan Fremfærd vilde imidlertid blive aldeles tilintetgjort, saasnart det blev Landmanden tilladt, under Forhold som de nærværende, at indføre forbagt Brød til Forhandling paa Torvene blandt Landmandens andre Producter. Jeg veed meget vel, at det ikke er Landmandens oprindelige Product; men at det er i forødet Tilstand, det da vilde blive indført. Jeg veed ogsaa meget vel, at det er et Indgreb i Bagerens Ret, men jeg veed ikke, om der muligvis kunde være Anledning for Regjeringen til under Forhold som de nuværende, og kun saa længe disse Forhold bestaae, at gjøre en For-

andring i de i saa Henseende gjældende Love, og det er derom, jeg vil tillade mig at gjøre en Indstilling. — Da jeg har reist mig, skal jeg endnu gjøre opmærksom paa en Gjenstand af mindre Betydning, som undgik den ærede Finansminister. Den ærede Forslagsstiller omtalte nemlig den overdrevne høie Told paa Drainrør; jeg troer, den er 6 Rbd. 4 Mk. pr. 1000 Stk., medens de i Indkjøb koste 8 à 9 Rbd., og den er altsaa omtrent 60 pCt. af Værdien eller lig et Indførselsforbud. Der er, saavidt jeg veed, en Toldsats for brændte Leerrør til Barmeledere, der er ansat betydeligt lavere, og jeg vil tillade mig at forespørge, om der kunde være noget Væsentligt i veien for, at Drainrør, indtil Toldloven igjen underkastes en almindelig Reduction, stilles i Klasse med de af mig nævnte Barmrør?

Finansministeren: Hvad Drainrør angaaer, da glemte jeg, da jeg første Gang havde Ordet, at udtale mig derom. Spørgsmaalet om, hvortledes der vil være at forholde med Drainrør, om det er muligt, efter den nu gjældende Tarifs Ordlyd, at hjælpe sig igjennem, uden at foreslaae en Lovforandring eller ikke, det er Gjenstand for Behandling, og det vil deraf afhænge, om Sagen kommer frem eller ikke. Troer jeg, at man kan faae Forsøldningen af Drainrør trukket hen til en billigere Toldsats end den, som det er mig bekendt er bleven anvendt ved flere Toldsteder, saa vil jeg søge at undgaae at bringe et Lovforslag ind; i modsat Fald antager jeg, at Sagen kan blive gjort til Gjenstand for et Lovforslag, være sig i dette eller i et følgende Rigsdagsmøde.

Ischering: Hvad Drainrør angaaer, forekommer det mig, at de kun paa en meget middelbar Maade hænge sammen med Dyrtils-